

TAULA DELS TRES REIS

Jacetània/Larra

Des del Plano de la Casa, refugi de Linza

Distància	8,5 km (anada)
Desnivell acumulat	1264 m.
Nivell de dificultat	Moderat
Data	26 de setembre de 2013
Cartografia	Ed. Alpina.Belagua/Ansó-Echo (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=5654285

Hiru Erregeen Mahaia (en basc) o Mesa d'Os Tres Reis (en aragonès) o Tabla d'eths Tros Rouyes (en gascó) és la muntanya més alta d'Euskal Herria. El seu nom prové de que és el punt d'unió entre els territoris dels antics reialmes d'Aragó, Bèarn i Navarra. I pel característic contrafort o "taula" del vessant llevantí que li confereix una silueta inconfusible.

Situada a l'extrem nord de la navarresa Vall de Roncal (Erronkaribar) i la comarca aragonesa de la Jacetània (Chazetania), és el punt culminant d'unes contrades sorprenents i amb nombroses possibilitats per als muntanyencs. Tant la Taula com els cims propers, Petrachema, Acherito, Agulles d'Ansàbere, Maz, Ezcaurri o la Serra d'Alano, son de modesta alçària, però severes condicions.

Molt visitada, sobretot per aragonesos i bascos. No és un cim difícil, malgrat que mereix aquesta qualificació en algunes ressenyes. Com a dificultats cal esmentar el fort desnivell i que a la zona hi conflueixen diversos corriols, tots tant o més fressats que el camí d'accés, per això es important saber orientar-se i portar mapa i brúixola, sobretot si hi ha boira. (El mapa de l'Editorial Alpina que hem utilitzat, reflexa fidelment el sender i les cruïlles). Al tram final, la pujada a la rocallosa piràmide del cim, impressiona. Però a l'hora de la veritat no és el que sembla i solament trobem alguns passos de fàcil grimpada. El camí, com s'ha dit, és força trepitjat però cal fer atenció a no desviar-nos prenent trencalls incorrectes. A les zones rocalloses o de tartera, nombroses fites ens ajuden a no perdre'l.

Accés

L'accés es pot fer des de Navarra per Isaba (Vall de Roncal). Prenem la carretera de França (NA-1370) i al cap de tres quilòmetres la deixem a mà dreta per la NA-2000 que, després de passar el Vall de Belabarze, puja al coll de Argibiela (o de los Navarros) i baixa a Zuriza. Pel costat del càmping prenem una pista enquitranada que, en uns 4 quilòmetres, ens deixarà al Plano de la Casa on hi ha l'estació d'esquí de fons i refugi de Linza.

També podem anar-hi per Osca: Jaca, Puente la Reina de Jaca, A-176 cap a Echo, (Hecho) i Ansó i HU-V-2024 fins a Zuriza.

Plano de la Casa (refugi de Linza) (1340 m)

Travessem el torrent per un pont i, per camí ben fressat i definit, pugem suaument vers el NE seguint el GRT-13 (enllaç GR-10 i 11, senyals blancs i vermells), entremig de prats de pastura amb la piràmide del Txamanxoia (o Maz) a l'esquena i la paret llevantina de Peña Ezcaurri al SW.

Virem al nord, baixem lleugerament cap a una torrentera i rebutgem el camí al coll de Petrachema que surt a mà dreta cap a la fondada del barranc homònim. A l'horitzó destaquen el Petrachema, el Mallo d'Acherito i el Chinebral de Gamueta.

Tornem a enfilar-nos ara per la falda rocallosa de la Paquiza Linzola, tot virant a l'E. Augmenta el pendent i alternem trams rocallosos amb herbats mentre deixem al fons de la vall, a la dreta, la cabana de Linza.

Collado de Linza (1940 m)

Àmplia i herbosa collada entre el Mallo d'Acherito i La Paquiza. Ja podem albirar al NE la piràmide alada de Taula dels Tres Reis, flanquejada a dreta i esquerra pel Petrachema i el Budogia.

Baixem suaument vers el NE cap a la Foya (clota) A Solana (u Hoya de la Solana). Ignorem els corriols que marxen a l'esquerra. Prop del camí, a la dreta i protegida amb una coberta metàl·lica, hi ha una font. Tornem a enfilar-nos deixant a la dreta un refugi pastoral.

Foya A Solana (1850 m)

Cruïlla de camins (rètols indicadors). Deixem el GRT que, per l'esquerra, baixa al Portillo de Larra. Seguim guanyant alçada i ens encarem a una barrera rocallosa carstificada. Ens hi enfilem. Travessem el rascler, clivellat d'esquerdes, guiats per fites sovintejudes. Davallem per l'altre costat fins a un ampli corredor.

Corredor a la falda de l'Ukerdi (2025 m)

Ampli corredor entre la barrera rocallosa i la falda de l'Ukerdi. Girem a l'esquerra cap a l'E per camí fressat i fites sovintejudes.

A mesura que guanyem alçada, el pendent augmenta considerablement per la tartera interrompuda, de tant en quan, per algun tram herbós.

Coll (2340 m)

Entre el Budogia i la Taula, termenal entre Osca i Navarra. Vers el N podem albirar l'immens carst de massís de Larra. Vers el S destaquen les estètiques agulles d'Ansabère als peus del Petrachema.

Continuem vers l'E., amb llaçades per guanyar alçada i emprenem una marcada lleixa a migdia del cim. Ben aviat unes fites a l'esquerra ens assenyalen una canal. És l'accés més fàcil i curt al cim, que farem servir per baixar. Nosaltres continuem recte per la marcada lleixa fins a revoltar la piràmide en sentit contrari a les busques del rellotge, anat a cercar la cara nord.

Superada l'aresta llevantina, uns cinquanta metres més enllà, localitzem una canalona per la que ens enfilem (passos de II° amb bons agafadors). Fites escadusseres ens guien la grimpada cap a la carena on, crestejant uns metres a la dreta, abastem el cim.

Taula dels Tres Reis (2448 m)

Sostre d'Euskal Herria. Termenal entre els antics reialmes d'Aragó, Bèarn i Navarra. Coronada per una reproducció del Castell de Javier, bústia i la imatge de Sant Francesc Xavier (copatró de Navarra).

La panoràmica que s'hi albira és impressionant. Vers el nord l'Auñamendi (o Anie), el Pène Blanche i el Pic de Lhurs amb el llac homònim als peus. Vers llevant destaca el Meidia d'Aussau (Midi d'Ossau). Després, al fons, sobresurten el Collarada (sobirà de la Jacetània) i la dent de serra del massís d'Aspe. Segueix el Bisaurín, més prominent de tots. Vers el sud un darrere l'altre: Petrachema amb les Agulles d'Ansabère, el Mallo d'Acherito, que a penes treu el cap, el Chinebral de Gamueta i, al fons, el Peñaforca a la Serra d'Alano. A ponent l'Ezkaurri, el Txamantxoia, el Budogia, el Lakartxela i el vast massís de Larra.

Baixem del cim però, per comtes d'anar a l'esquerra pel camí de pujada, seguim fites a mà dreta que, per terreny entre descompost i rocalls, ens retornen a la lleixa de la cara de migdia per la que hem vingut.

A partir d'aquest punt retornem sobre els nostres passos.